Geachte Voorzitter, beste Sharon,

Met gemengde gevoelens wil ik je laten weten dat ik per oktober na bijna 4,5 jaar mijn functie als gemeenteraadslid van onze prachtige gemeente moet neerleggen. Na 13 prachtige jaren in Utrecht heb ik samen met mijn geliefde een prachtig huis kunnen bemachtigen in Gouda - een kans die we in deze krappe woningmarkt simpelweg niet konden laten liggen.

Het afscheid valt me niet licht. Zowel het afscheid van de stad als het afscheid van de prachtige rol die ik voor onze stad mag vervullen. Het Gemeenteraadslidmaatschap was zonder overdrijving het mooiste en meest vervullende werk dat ik tot nu toe heb mogen doen. Ik leerde Utrecht kennen op een manier die weinig mensen is gegund: de ziel van de stad, de verhalen achter wat je aan de buitenkant ziet. Het was een voorrecht om dit mee te maken.

Met trots blik ik terug op wat we samen hebben bereikt. Van standplaatsen tot zonneparken, van het dichtdraaien van de Russische gaskraan tot de ontwikkeling van een publiek warmtebedrijf. Op elk dossier heb ik geprobeerd bij te dragen aan een Utrecht dat vooruitkijkt en duurzame keuzes maakt.

Minstens zo waardevol waren de vele gesprekken met ondernemers, inwoners en buurtverenigingen. Van de horecaondernemer die zich zorgen maakte over terrasregels tot de buurtbewoner die met trots vertellen over de dierenweide die ze in eigen beheer hebben. Van jongeren die hun toekomstdromen deelden tot bottom-up ontstane energie initiatieven waarmee bewoners hun buurt duurzamer wilden maken. Deze ontmoetingen hebben me het meest geleerd en geïnspireerd - ze lieten zien dat politiek niet draait om grote woorden, maar om echte mensen met echte verhalen.

Hoewel ik het lang niet met iedereen eens was in deze raad, hebben wij één ding gemeenschappelijk: we willen naast gebruik te maken van al het moois dat Utrecht te bieden heeft ook iets teruggeven aan onze stad. We zijn bereid om onze kop boven het maaiveld uit te steken om Utrecht leuker, gezelliger, groener of duurzamer te maken. Ieder op zijn eigen manier.

Het is aan ons als volksvertegenwoordigers om zoveel mogelijk Utrechters die ook op hun eigen manier ook hun steentje willen bijdragen, daartoe optimaal de mogelijkheid toe te geven. Niet door alleen te luisteren naar wie het hardst roept, maar vooral door empathie, door je in te leven in diegenen die nog niet hun hoofd durven uit te steken. In een tijd waarin het debat vaak naar de flanken wordt getrokken, heb ik geprobeerd een stem te geven aan het stille midden: aan Utrechters die vooruit willen en zoeken naar redelijkheid.

Hoewel ik Utrecht fysiek verlaat, blijft mijn verbondenheid met deze stad onverminderd groot. Ik wil iedereen van harte bedanken voor de mooie, grappige en soms ook moeilijke en intense momenten. In het bijzonder dank aan mijn geweldige D66-fractie. Utrecht zal voor altijd een bijzonder plekje in mijn hart innemen.

Graag neem ik met jouw welbevinden bij de eerstvolgende raadsvergadering (op 2 oktober as.) afscheid.

Hartelijke groet,

Ralph Peters